

Doorwerken

Werken geeft maatschappelijk voldoening, ritme en prikkelt de hersenen. Factoren die ons leven inhoud en geluk geven.

Traditioneel worden mensen met pensioen gestuurd als ze het werk en de ontwikkelingen verstandelijk en/of fysiek niet meer zo makkelijk kunnen bijbenen. Maar juist omdat we om die reden stoppen met werken, gaan we verstandelijk snel achteruit en overlijden we eerder. Iemand 'met pensioen sturen' omdat hij of zij het allemaal niet meer zo goed kan bijbenen komt in feite neer op een doodvonnis. Natuurlijk geldt dit niet voor iedereen in elk beroep en in elke levenssituatie. Dat het lichaam van een stratenmaker op enig moment de stratenmakersbijl erbij neergooit begrijp ik. En juist omdat het in zo'n beroep niet verrassend is, verbaas ik mij er nog altijd over dat zo'n beroepsgroep zo weinig aan omscholing doet. Tenminste, ik denk dat daar weinig mee gebeurt, omdat deze in de vaste voorbeelden zit van 'zware beroepen'. Doorwerken kan ook in ander werk. Tijdige omscholing kan die mensen mogelijk meer geluk en voldoening brengen dan eerder stoppen met werken.

Ik ben van de generatie wiens moeder moest stoppen met werken zodra ze ging trouwen en moeder de vrouw bleef thuis voor de kinderen. Voor mijn kinderen op hun beurt onbegrijpelijk. Voor mij – en ik denk voor een groot deel van mijn generatie – is mijn werk onderdeel van mijn identiteit dat bijdraagt aan mijn levensvervulling. Ik weet nog niet of ik daar over 10 jaar anders tegenover sta. Uit menig onderzoek blijkt dat 67-plussers die nog deelnemen aan het arbeidsproces zich meer onderdeel blijven voelen van de maatschappij. Ze blijven in contact met jongeren, met mensen die ze niet per se zelf uitkiezen. Daardoor wordt het brein geprikkeld. Net als door uitdagende klussen. Doorwerken is als gymnastiek voor het brein. Zo las ik dat neurowetenschapper Boris Konrad het pensioen cognitief gezien geen handige uitvinding vindt. Zonder uitdagingen maken je hersenen minder verbindingen aan. Konrad is van mening dat de maatschappij gezonder blijft als we mensen vanaf een bepaalde verjaardag niet zomaar opzijshuiven. Zeker als zo'n persoon daar zelf niet op zit te wachten.

Doorwerkers hebben specifieke wensen. Uiteindelijk hebben werknemers in verschillende levensfasen allemaal verschillende behoeven. Dat kan juist prima op elkaar aansluiten in een team. Bovendien gaat de vergrijzing zo hard dat we doorwerkers gewoon nodig hebben. Binnen een jaar of 20 zal 25% van de Nederlandse bevolking boven de 65 zijn. Het is van belang gebruik te blijven maken van de expertise van die bevolkingsgroep. Tel daarbij op dat doorwerkers de tentakels vormen naar die 65-plussers, als je zo iemand in je team hebt, begrijpt het team misschien beter wat daar speelt en wat die groep drijft. Zeker in ons soort winkels is het goed daarop in te spelen, die 65-plussers zijn immers onze klant.

*Nicole Hoetjes
Algemeen secretaris
Koninklijke Nederlandse Drogisten Bond*